

[Aago Fogh.]

ind på ved denne lejlighed — jeg anbefaler det foreliggende lovforslag til en hurtig og velvillig behandling.

Arne Larsen: Det lovforslag, vi i dag behandler, er som allerede tidligere sagt i det store og hele enslydende med det, der fremsattes her i det høje ting sidste år. Men på grund af stedfundne forhandlinger, der er resulteret i oprettelsen af et finansieringsinstitut for hotel- og restaurationsbranchen, er lovforslaget undergået visse ændringer.

Begrundelsen for lovforslagets fremsættelse nu er den samme som sidst, nemlig at vi i tilfælde af Danmarks tilslutning til det vesteuropæiske fællesmarked og de herunder ændrede markedsvilkår vil søge at bibeholde den her i landet inden for restaurationsbranchen faktisk gældende ordning, hvorefter bryggerierne afholder sig fra at bidrage til finansiering, anlæg og drift af virksomheder inden for restaurationsbranchen.

Der er jo mange, der er særdeles ivrige for at få Danmark tilsluttet fællesmarkedet; de mener, det vil gavne landet bedst. Vi er, som det vil være bekendt, noget mere tilbageholdende, idet det ganske givet kan få uoverskuelige følger for dansk erhvervsliv og økonomi. Andre — og dertil hører vel den højtærede handelsminister — er klar over, at der findes skyggesider ved en eventuel dansk tilslutning, og at det derfor gælder om i tide at afbøde nogle af de forventede virkninger. Derfor dette lovforslag.

Romtraktaten forudser jo som noget meget afgørende kapitalens frie bevægelighed, og på grund af denne kan udenlandske vinfirmaer, bryggerier og kædeforretninger få ret frit slag på dansk marked gennem en udstrakt finansiering. Det er jo sådan i Vesteuropa, at restaurationserhvervet i overvejende grad netop er præget af store koncerner, store bryggerier o. s. v., som behersker indtil 80 pct. af restaurationsbranchen, og det er klart, at vi ikke er interesseret i en sådan tilstand i Danmark. Spørgsmålet er så bare, om vi ved denne lovgivning er i stand til at forhindre en sådan udvikling. Muligvis kan vi forhindre den frie og ubindrede finansieringsform et stykke tid, nemlig i den såkaldte overgangsperiode indtil 1970, men så tror jeg rigtignok

også, at det vil være slut; så vil de øvrige partnere i fællesmarkedet sandsynligvis forlange frit slag for kapitalens frie bevægelighed uden diskrimination på noget område, og så vil denne lovgivning altså være illusorisk. Også af den grund ville det nok være bedst, om vi holdt os uden for det vesteuropæiske fællesskab. Noget helt andet er, at det er meget svært at lovgive på en sådan måde, at man kan forhindre udenlandske firmaers finansiering af danske hotel- og restaurationsvirksomheder. Der er sikkert folk nok, der for god betaling vil optræde som stråmænd for udenlandsk kapital.

Men selv om vi altså har vor stærke tvivl om nytten af de foreslåede ændringer, er der næppe andet at stille op end at forsøge at afbøde de værste følger af vor eventuelle tilslutning til fællesmarkedet, som vi for vor del inderligt håber ikke bliver en realitet under de betingelser, Romtraktaten i dag byder os. Vi kan derfor tilslutte os de foreslåede ændringer til § 1, der jo er de helt væsentlige, og hvorefter ingen indehaver af adkomst på beværter- eller gæstgivernæring må modtage lån, herunder lån af inventar, indskud eller usædvanlig kredit fra nogen, som fremstiller eller forhandler drikkevarer. Det ærede medlem hr. Weikop var inde på, at kredit jo kunne gives af andre, som ikke forhandler drikkevarer. Det synes jeg er et vigtigt spørgsmål, som man også må se på.

Alt dette er tilsyneladende meget godt, men i forbindelse med de foreslåede ændringer i beværterloven er der et område, man måske samtidig skulle interessere sig for. Vi var under behandlingen af forrige punkt på dagsordenen inde på det maritime, og jeg vil gerne beskæftige mig lidt med spørgsmålet om restaurationer i skibe. Jeg ved ikke, om dette område i særlig grad vil få vore fællesmarkedspartneres bevågenhed; det er da ikke utænkeligt, at Østersøen vil blive sejlet tynd af flydende beværtninger, som næppe vil bekymre sig ret meget om dansk lovgivning.

Vi har netop en lov, som lægger stor vægt på, at der gives den bedst mulige uddannelse f. eks. til skibskokke og hovmestre, og som siger, at ingen kan udmønstres som kok eller hovmester uden